యజ్ఞ, దాన, తపస్సులను ఆచరించండి. కామ, క్రోధ, లోభములను విడిచిపెట్టండి.

పశ్చిమగోదావరి జిల్లా పాలకోడేరులో జూలై 11న కొత్తపల్లి సోదరులు ఏర్పాటు చేసిన ఆధ్యాత్మిక వేదికపై సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు ప్రసంగించారు.

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

శరీరం జీవించి ఉండగానే ఈ భూమిమీద తిరుగుతుండగానే ఎవరైతే శరీరంతో విడిపోయారో, ఎవరైతే మోక్షానుభవం పొందారో వారిని జీవన్ముక్తులు అంటారు. ఏ కారణం వలన కూడా వారికి దుఃఖం రాదు. దుఃఖం ఎలా ఉంటుందో వారికి తెలియదు. ఈ శరీరం ఉండగానే శబ్దస్పర్శలను, ఇంద్రియాలకు సంబంధించిన విషయాలను వారు నిప్పులో పడేస్తారు అందుచేత జీవన్ముక్తుడికి దుఃఖకారణాలు ఉండవు. వారికి రాగద్వేషములు ఉండవు. వారికి దేహం ఉందనే స్పృహే ఉండదు ఇంకలోక విషయాల స్పృహ ఎలా ఉంటుంది. కొంతమంది పక్వం పొందిన జీవులకు చిన్నచిన్న దోషాలు ఉంటే, ఈ శరీరం ఉండగా మోక్షానుభవం కలుగకపోయినా శరీరం మరణించిన తరువాత ఇతరలోకాలలో మోక్షం కలుగుతుంది. వారు మరల ఈ లోకంలోనికి రానక్కరలేదు. వారిది క్రమముక్తి అంటారు. మీరు ఏ స్థాయిలో ఉన్నప్పటికి యజ్ఞ, దాన, తపస్సులను ఆచరించండి, కామ, క్రోధ, లోభములను విడిచిపెట్టండి అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు.

మనం స్వార్థం లేకుండా పనిచేస్తే ఆపని వలన చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది, చిత్తశుద్ధి వలన జ్ఞానం కలుగుతుంది, జ్ఞానం వలన మోక్షం కలుగుతుంది. స్వార్థంతో ఏపనిచేసినా అది పునర్జన్మ హేతువు అవుతుంది. స్వార్థం ఎక్కువైతే సూర్యుడు ఉదయించనటువంటి చీకటిలోకాలలో ఉండవలసి ఉంటుంది. మీరు నిష్కామకర్మ చేసినా, భక్తి మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా, ధ్యానమార్గంలో ప్రయాణం చేసినా ఏమార్గానికి ఆమార్గమే స్వతంత్రమైనది, మీరు తరించటానికి ఒక్కమార్గం చాలు అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. మనస్సుకు పట్టుకుదరాలిగాని ఒక్క మార్గం చాలు, ఆమార్గాన్ని పట్టుకొని వేలాడితే అదే మిమ్మల్ని తరింపజేస్తుంది, మీరు జీవన్ముక్తులవుతారు. జీవన్ముక్తుడికి ఎటువంటి సుఖం ఉంటుందో అటువంటి సుఖాన్ని మీరు కూడా పొందుతారు అని భగవంతుడు హామీ ఇస్తున్నాడు. భగవంతుడు చెప్పినమాటలు ఎన్నిసార్లు చదివినా మనం నమ్మం ఎందుచేతనంటే మనబుద్ధి నిర్మలమైనదికాదు. మనబుద్ధి నిర్మలంగా ఉంటే, శాంతిగా

ఉంటే మనకు శాస్త్రం అర్థమవుతుంది, నిర్మలమైనబుద్ధి లేనివాడికి శాస్త్రం చదివినా అది సరిగా అర్థంకాదు. రాగద్వేషములను దూరంగా విడిచిపెట్టు అని భగవంతుడు చెప్పాడు. రాగద్వేషములు పెట్టుకొని నీవు ఎన్ని పూజలు, జపాలు చేసినా జీవన్ముక్తస్థితి రాదు. రాగద్వేషములను త్యాగం చేయటంకూడా యజ్ఞమే. గాంధీగారు స్వరాజ్యంకోసం ఎముకలు అరిగేలా పనిచేసారు. మనం చేసేపని మంచిది అనుకొన్నప్పుడు చావుకు సిద్ధంగా ఉండేవారు. గాంధీజీ కర్మయోగి, కర్మను యోగంగా చేసారు. కర్మను ఎవడైతే యోగంగా చేస్తాడో వాడిని కర్మ బంధించదు. వాడికి పునర్జన్మ ఉండదు. మనం ఏపని చేసినా సాత్వికబుద్ధితో చేయాలి. మనం ఎవరికైనా పండు ఇస్తే ఇచ్చేటప్పుడు మనబుద్ధి నిర్మలంగా ఉండాలి. దానం అంటూ ఏమీలేదు ఉన్నది పూజే అని వివేకానందుడు చెప్పాడు. దానం అని నీవు అనుకోనక్కరలేదు అంతా పూజే అని చెప్పాడు.

జీవలక్షణాలు పెరగటానికి జీవుడే కారణం, పరమాత్మ కారణంకాదు. ఆ జీవుడు నిజంగాలేడు, ఉన్నాడని నీవు అనుకొంటున్నావు. అది పారమార్థికసత్యంకాదు, వ్యవహారిక సత్యమే. జీవుడు గాఢనిద్రలో లేడు జాగ్రదవస్థలోనే ఉన్నాడు. దేహం మరణించిన తరువాత ప్రయాణం చేసేవాడు జీవుడే. పుణ్యఫలమైన సుఖాన్ని, పాపఫలమైన దుఃఖాన్ని అనుభవించేది జీవుడే. జీవుడును తీసి ఒకప్రక్కన పెడితే ఇంక రాకలేదు, పోకలేదు, పునర్జన్మలేదు. ఏ ప్రథమతలంపు అయితే దేహంతో తాదాత్మ్యం పొందుతోందో ఆ తలంపు యొక్క మూలం నీలోపలే ఉంది. ఆ మూలాన్ని చూడటానికి ప్రయత్నం చేయటంకూడా తపస్సు. నేను అనే మొదటి తలంపుకు వచ్చే ఇతర తలంపులను తగ్గించుకొని అది ఎక్కడ నుంచి అయితే ఉదయిస్తోందో అక్కడకు దానిని చేర్చటం తపస్సు అని భగవాన్ చెప్పారు. ఆత్మజ్ఞానం పొందటానికి కృతయుగంలో పెద్దపెద్ద తపస్సులు చేసారు అని చెపుతారు. కాని కలియుగంలో నారాయణ స్మరణచాలు అన్నారు. ఆస్మరణ నిరంతరం చేస్తూ ఉంటే, ప్రేమగా చేస్తూ ఉంటే సింహాన్ని చూసి జంతువులు ఎలా పారిపోతాయో అలాగ నిరంతరం భగవంతుని స్మరణ చేయటం వలన ఇంద్రియాలకు సంబంధించిన విషయాలు అలాగే పారిపోతాయి. ఈ కలియుగంలో నామస్మరణచాలు, నామస్మరణచేసి మోక్షాన్ని పొందవచ్చు అని చెప్పారు. పూర్వజన్మ వాసనలు ఇప్పుడు మనలను పట్టి పీడిస్తున్నాయి. ఏ వాసనలు అయితే ఈ దేహాన్ని పట్టి బంధిస్తున్నాయో వాటినుండి విడుదల పొందటానికి నీవు చేసే ప్రయత్నమే సాధన. నీ మనస్సు యొక్క ప్రవాహానికి ఎదురీదటమే తపస్సు. ఎవడైతే మనోప్రవాహానికి ఎదురీదటం నేర్చుకొన్నాడో వాడు మనో మూలంలోనికి

వెళతాడు. అప్పుడు వాడు మాట్లాడితే ఎంతో జ్ఞానం ఉంటుంది, వాడి చూపులో జ్ఞానం ఉంటుంది, వాడు ఏ పనిచేసినా నిర్మలంగా ఉంటుంది. వాడే జీవన్ముక్తుడు వాడు దేనికి ఆశ్చర్యపడడు. ఇప్పుడు పెద్దవర్షం కురిస్తే ఇంతవర్షం కురుస్తోంది ఏమిటి అని మనం ఆశ్చర్యపడతాము. జీవన్ముక్తుడు దేనికి అబ్బురపడడు. సూర్యుడు చల్లబడినా, చంద్రుడికి వేడి కలిగినా, అగ్నిహోత్రం యొక్క జ్వాల పైకి వెళ్ళకుండా క్రిందకు వచ్చినా వాటిని చూసినా జీవన్ముక్తుడు ఏమీ ఆశ్చర్యపడడు. జీవన్ముక్తుడి యొక్క స్థితి అట్టిది. సాధుసాంగత్యం కూడా తపస్సుతో సమానము. నీ ముక్కులో గాలి తిరుగుతున్నంతకాలం పాడుచేసుకొంటారు. అవి అన్నీ కూడా వ్యవహారిక సత్యమే, పారమార్థిక సత్యంకాదు. ఒక గొల్లవాడు గొర్రెపిల్లను చంకలో పెట్టుకొని నాగొర్రెపిల్ల ఏది అని ఊరంతా వెతుకుచున్నాడు. మనందరిదీ ఆగొల్లపిల్లవాడి తంతులా ఉంది. నీ హృదయంలో సత్యాన్ని పెట్టుకొని సత్యం ఎక్కడ ఉంది అని ఆలోకాలు, ఈలోకాలు తిరిగి కాలం వృధా చేసుకొంటున్నాము. గొర్రెపిల్ల ఎక్కడ ఉంది వాడి చంకలోనే ఉందికానివాడికి ఆస్మృతి లేదు. మనం కూడా అంతే. హృదయంలో బంగారాన్ని పెట్టుకొని అది ఎక్కడ ఉంది అని వెతుకుచున్నాము. దేవుడు ఎక్కడ ఉన్నాడు అని వెతుకుచున్నాము ఆయన మన హృదయంలోనే ఉన్నాడు అని కంప్లీటుగా మర్చిపోయాము. ఒకవేళ పెద్దలు చెప్పినా, శాస్త్రం చెప్పినా దానిని గ్రహించే బుద్ధి మనకు లేదు ఎందుచేతనంటే మన బుద్ధి కలుషితం అయిపోయింది. వ్యక్తిగతమైననేను లేనేలేదు. అది ఉందని నీకు అనిపిస్తోంది అందువలన మరణానంతర జీవితం గురించి ఆలోచిస్తున్నావు. నీ దుఃఖానికి కారణం బయట లేదు, కర్తృత్వబుద్ధే నీ దుఃఖానికి కారణం. కర్తృత్వబుద్ధి జీవుడి లక్షణం, కర్తృత్వబుద్ధిని పెంచేవాడు కూడా జీవుడే. దానిని పెంచేసి దానివలలో పడతాడు. వాడి సంకెళ్ళు వాడే వేసుకొంటున్నాడు. సంకెళ్ళు వేసుకోవటం తేలిక అందులోనుండి బయట పడటం కష్టం. మీరు పెద్ద తెలివైన వారము అని అనుకోవద్దు. తెలివితేటలు మంచివే కాని అతి తెలివి వలన మోక్షం రాదు అని భాగవతంలో చెపుతాడు. మీ తెలివి ఎంత, మీరు ఎంత, మీ తెలివితేటల వలన మోక్షం రాదు. మీ తెలివితేటల వలన మోక్షం వస్తుందనుకొంటే గజేంద్రమోక్షంలో ఏనుగుకు పట్టినగతే పడుతుంది. మొదట ఏనుగు తనబలం వలన బయటకురాగలను అనుకొంది. కాని తన తెలివివలన, బలం వలన బయటకు రాలేను నాబలం సరిపోదు అని దానికి అర్థం అయినతరువాత ఈ మొసలి బారినుండి రక్షింపబడాలంటే నారాయణుడిని ఆశ్రయించాలి అని గ్రహించి నారాయణ స్మరణ

చేసింది. మన తెలివి వలనే తరించగలము అనుకొంటే తనబలం వలననే మొసలి బారినుండి రాగలను అని ఆ ఏనుగు పోరాడి పోరాడి ఎంతో బాధపడిందిగాని అందులోనుండి బయటకు రాలేకపోయింది మనగతికూడా అంతే. ఎంతసాధన చేసినా సాధన ఒక్కటే సరిపోదు, నీ తెలివి ఒక్కటే సరిపోదు, భగవదనుగ్రహం ఉండాలి.

మనకు విరోధులు ఎవరూ బయటలేరు. మన తలంపులే, మన వాసనలే మనకు విరోధులు. ఇతరుల సమస్య మనకువద్దు. మన తలంపుల నుండి, వాసనల నుండి మనం విడుదల పొందితే ఈ క్షణంలోనే మనకు నిర్వాణసుఖం, పూర్ణశాంతి మనచేతికి అందుతుంది. నేను ఆత్మను, కాని ఆత్మయందు మనస్సును ఆరోపించుకొంటున్నాను, దేహాన్ని ఆరోపించుకొంటున్నాను, విషయాలను ఆరోపించుకొంటున్నాను. నేను ఆత్మనే అయినప్పటికి దానిమీద ఆరోపించుకొనే విషయాలు నేను అనుకోవటం వలన దుఃఖం వస్తోంది. ఈ క్లూ బాగా అర్థం చేసుకోవాలి. ఆరోపణబుద్ధివలననే దుఃఖం వస్తోంది, ఆరోపణబుద్ధి తీసి ఒక ప్రక్కన పెడితే దుఃఖం లేదు. తాను ఆత్మే అయినప్పటికి తాను దేహమాత్రుడను అనుకొంటాడు, దేహం మరణించిన తరువాత తాను ఉండను అనుకొంటాడు. ఆ ఉండను అనుకొనే తలంపు వలన దుఃఖం వస్తోంది. ఆ తలంపే మనకు శత్రువు అందులోనుండి విడుదలపొందితే ఇంక దుఃఖం లేదు. చావులు, పుట్టుకలు, ఇష్టాలు, అయిష్టాలు, రాగద్వేషములు, ఇతరలోకాలు ఇవన్నీ మనస్సు కల్పించినవే. మనస్సు కల్పించేది అంతా భ్రమే. మనస్సు ఏ విషయాలను అయితే కల్పిస్తోందో అందులోనుండి బయటపడితేగాని నీకు నిజం తెలియదు. నువ్వు కాని విషయాల నుండి వేరుపడితేగాని నువ్వు ఏదైతే అవునో అది నీకు తెలియదు. వ్యక్తి భావన విడిచిపెట్టకుండా నీకు జ్ఞానం ఎలా కలుగుతుంది. అవినయం రాకుండా చూసుకో, గర్వం రాకుండా చూసుకో. ఏవిషయం వలన అయినా మీకు గర్వం వస్తే, అవినయం వస్తే మీ స్వరూపానికి మీరు దూరమవుతారు. జ్ఞానం కావాలంటే విషయాన్ని అవగాహన చేసుకొనే శక్తి ఉండాలి. నీ మనస్సు పవిత్రంగా ఉంటే అవగాహన చేసుకొనే శక్తి వస్తుంది. యుద్ధానికి వెళ్ళేటప్పుడు సైనికుడు తుపాకి పట్టుకొని వెళతాడు. అలాగే నీవు ఆత్మానుభవం పొందాలంటే బుద్ధి సూక్ష్మతఅనే తుపాకిని చేతితో పట్టుకొని ప్రయాణం చేయాలి. శరీరం చనిపోయిన తరువాత పునర్జన్మ ఉందా, లేదా అని అడుగుతున్నారు. అజ్ఞానానికి పునర్జన్మ ఉంటుందిగాని జ్ఞానానికి పునర్జన్మలేదు. జ్ఞాని ఈ శరీరంలో ఉండగానే, ఈ శరీరానికి మరణంరాకముందే పుణ్యాన్ని, పాపాన్ని దాటి వెళ్ళిపోతాడు. వాడికి పునర్జన్మ ఏమిటి?

వాడికి ప్రయాణాలు ఉండవు. ఇప్పుడు ఈ జన్మలో నీవు ఎవరో నీకు తెలియదు. రాబోయే జన్మ గురించి ఆలోచించటం ఎందుకు? ముందు వర్తమానకాలాన్ని సద్వినియోగం చేసుకో. ఈ దేహాన్ని ఈ కాలాన్ని వదిలేసి వచ్చే జన్మలో ఎక్కడకు వెళతాను, రాబోయే జన్మ ఎటువంటిది వస్తుంది అని ఆలోచించుకొంటూ కూర్చొంటే వర్తమానకాలం వృధా అయిపోతుంది, నీ శక్తి వృధా అవుతుంది, వ్యర్థమైన ఆలోచనలతో నీకాలాన్ని, శక్తిని పాడుచేసుకోవద్దు. మరణంలేని వస్తువు ఒకటి నీ హృదయంలో ఉంది. దేహం పడిపోకముందే దానిని పొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. ఈ జన్మలో దుఃఖం ఉంది అనుకో ఆదుఃఖం నుండి విడుదల పొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. ఏతలంపు వలన నీకు దుఃఖం కలుగుతోందో, ఏ తలంపు నిన్ను పీడిస్తోందో అందులోనుండి బయటకు రావటానికి ప్రయత్నం చేయాలిగాని వచ్చే జన్మగొడవ నీకు ఎందుకు? కర్మానుసారం ఏదో జన్మ వస్తుంది. ఎందుకు లేనిపోనివి ఊహించుకొంటావు. భగవంతుడు మీద భారం వేస్తే ఎంతదుఃఖం ఉన్నా కాలిబూడిద అవుతుంది. భగవంతుడి మీద భారం వేయటం మానివేసి మా తెలివి తేటలవలన తరిస్తాము అనే గొడవలలోనికి వెళ్ళకండి అవిద్యలోనికి కూరుకొని పోతారు. భగవంతుడి మీద భారం వేసి జీవిస్తే జీవయాత్ర సుఖంగా నడిచిపోతుంది, పూర్వజన్మ సంస్కారములనుండి తొందరగా విడుదల పొందుతావు. తను ఎవడోతనకు ఎంతకాలం అయితే తెలియటంలేదో, ఆత్మకు సంబంధించిన మరుపు ఎంతకాలం అయితే ఉందో వాడు నేను పుడుతున్నానని, నేను చనిపోతున్నానని ఇలా అనుకొంటూనే ఉంటాడు, ఇలా యాత్రసాగిపోతూ ఉంటుంది. ఏనుగు చెవిని ఎప్పుడూ ఆడిస్తూ ఉంటుంది. నీ మనస్సు కూడా ఏనుగు చెవిలాగ ఎప్పుడూ ఆడుతూ ఉంటుంది. అభ్యాసం లేకుండా, వైరాగ్యం లేకుండా ఆ ఆటను నీవు అరికట్టలేవు అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. నువ్వు ధ్యానాన్ని ఆశ్రయించు, వివేకాన్ని ఆశ్రయించు, సత్పురుషులను ఆశ్రయించు, వైరాగ్యాన్ని నిరంతరము ఆశ్రయించు దేని వలన అయితే నీకు ఆత్మానుభవం కలుగుతుందో ఆ విషయాలిన్నింటిని ఆశ్రయించి ఆత్మానుభవం పొందు అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు.

ఏదైతే నేను, నేను అనుకొంటున్నావో ఆ ప్రథమ తలంపును ధ్వంసం చేయాలి. దానిని ధ్వంసం చేస్తేగాని నీవు చావుపుట్టుకలు లేని స్థితికి ఎదిగి వెళ్ళలేవు. దానిని ధ్వంసం చేసి అమృతస్థితిని పొందుదాము అనే తలంపే నీకు రావటం లేదు. మోక్షం వైపుకు నీ

ముఖం తిరగటం లేదు. మరల జన్మ ఎటువంటిది వస్తుంది, ఆ జన్మలో ఎటువంటి భోగాలు మనకు వస్తాయి ఈ గొడవలే గాని హృదయంలో ఉన్న మహా వెలుగును ఎలా పొందాలి, దానిని ఎలా గ్రహించాలి అనే ఆలోచనే నీకు లేదు. పునర్జన్మ గురించి ఆలోచిస్తున్నావు లోపల ఉన్న పరమాత్మను మర్చిపోతున్నావు. ఈ శవమే నువ్వు అనుకొంటున్నావు. మరణించటం, జన్మించటం ఇదేపని. ఈ చక్రంలోనుండి బయటపడాలంటే నీకు ఇష్టం ఉన్నా లేకపోయినా ఆత్మను తెలుసుకోవలె, చైతన్యాన్ని అవగాహనలోనికి తెచ్చుకోవలె అందులో నీవు స్థిరపడాలి. ఈ విషయం ముందు నీవు అర్థం చేసుకోవాలి. నీ పాడు బుద్ధి వలన విషయం అర్ధంకాదు. ఏకాగ్రమైన బుద్ధి, నిశ్చలమైన బుద్ధి, పవిత్రమైన బుద్ధి లేకుండా విషయం అర్థం కాదు. నువ్వు ఎవరో నీవు మర్చిపోవటం వలన ఎన్నో జన్మలు ఎత్తినట్లు మరణించినట్లు జన్మించినట్లు నీకు అనిపిస్తోంది. ఇవి అన్నీ వ్యవహారిక సత్యములే. చైతన్యం గురించి శ్రవణం చేయాలి, మననం చేయాలి, అందులో జీవించాలి. అలా జీవించగల్గితే రాత్రి వచ్చిన కలలు నిజంకాదు అని మెలుకువలోనికి వచ్చినవాడు ఎలా అనుకొంటాడో అలా జ్ఞానం పొందినవాడికి ఈ జన్మలు, చావు పుట్టుకలు నిజంకాదు అని వాడికి అనుభవంలోనికి వస్తుంది.

నువ్వు ఆత్మవే. కాని అది నీకు తెలియటం లేదు. తెలియని వాడు తెలియనట్లు ఉంటే ఫరవాలేదు. దేహాన్నే ఆత్మ అనుకొంటున్నాడు. మొసలిని నమ్ముకొని నదిని దాటటం ఎటువంటిదో నిరంతరం దేహమే నువ్వు అనుకొని, దేహమే సర్వస్వం అనుకొని మోక్షం పొందుదామనుకోవటం కూడా అటువంటిదే. ఇది ఆత్మ, ఇది దేహం, ఇది జ్ఞానం, ఇది అజ్ఞానం అని విడదీసుకోవటం నీకు తెలియటం లేదు. నువ్వు వివేకవంతుడిగా ఉండు. అప్పుడు ఇది ఆత్మ ఇది అనాత్మ అనేవిచక్షణ నీకు కలుగుతుంది. నిందను, స్తుతిని సమానంగా తీసుకోవాలి. వాటిని సమానంగా తీసుకోనే బుద్ధి నీకు లేనప్పుడు నీకు అమృతానుభవం కలుగదు. నిందను, స్తుతిని తీసుకొని వెళ్ళి నిప్పులో వెయ్యి, అవి కాలిపోతాయి అది కూడా యజ్ఞము అని చెప్పాడు. మనం సాదనచేసి, ప్రయత్నం చేసి, ఈశ్వరానుగ్రహంవలన ఆత్మానుభవం పొందాలి కాని చనిపోయి తిరిగి కొత్త దేహంలోనికి వెళ్ళినంత మాత్రంచేత ఆత్మానుభవం కలుగదు. కొత్త దేహంలోనికి వెళ్ళినంతమాత్రంచేత మానవ స్వభావంలో మార్పురాదు, స్థలం మారినంతమాత్రం చేత స్వభావంలో మార్పురాదు. జీవించి ఉండగా సాధనచేసి స్వభావంలో మార్పు తెచ్చుకోవాలి. మానవుడికి అన్నింటికంటే తన స్వభావం మార్చుకోవటం చాలా కష్టం. నువ్వు ఏకాంతంగా

కూర్చుని ఏ తలంపు అయితే నిన్ను బాధిస్తోందో జాగ్రత్తగా పరిశీలించుకొని ఆ తలంపు నుండి బయటపడటానికి ప్రయత్నించు. అదే సాదన. దేహానికి ఏ విషయాలయితే నిన్ను బంధిస్తున్నాయో ఆ విషయాల నుండి విడుదల పొందటానికి ప్రయత్నించు. అదే సాధన. జనన మరణాలు, లాభనష్టాలు, పురస్కారాలు, తిరస్కారాలు ఇవి అన్నీ దేహానికి సంబంధించినవి. వీటికి ఆత్మకి ఏమీ సంబంధం లేదు. ఇది గ్రహించటానికి నీకు పుణ్యబలం ఉండాలి. నిజం నీ హృదయంలోనే ఉందికాని అది నీచేతికి అందటానికి ఎన్ని జన్మలు పడుతుందో, ఎన్ని పుణ్యకర్మలు చేయాలో. వర్తమానకాలాన్ని పట్టించుకోండి మీ చేతిలో ఉన్న కాలాన్ని విడిచిపెట్టవద్దు. నేను అనే తలంపు ఎక్కడ నుండి వస్తోందో చూసుకోండి. వాడే జీవుడు. విచారణ చేస్తే జీవుడు లేడు. నేను అనే తలంపువచ్చినప్పడు లోకం తలంపు వస్తోంది, లోకం తలంపు వచ్చినప్పడు దేవుడు తలంపు వస్తోంది. గాఢనిద్రలో నేను అనే తలంపు లేదు అక్కడ నీకు ఏ గొడవలేదు. నువ్వుకాని దాని గురించి నిరంతరం ఆలోచించి కాలంపాడుచేసుకొనే బదులు ఏదైతే అవునో దాని గురించి ఆలోచించి దానిని పొందటానికి ఎందుకు ప్రయత్నం చేయకూడదు. జాగ్రదవస్థలో ఉన్నంతకాలం కానిదాని గురించి ఆలోచించి పాడైపోవటంకంటే ఏదైతే అవునో దాని గురించి ఆలోచించి దానిని పొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. గాఢనిద్రలో దేహం గొడవ లేదు, లోకం గొడవ లేదు, దేవుడు గొడవ లేదు కాని గాఢనిద్రలో నీవు ఉన్నావు. గాఢనిద్రలో నువ్వు ఏ స్థితిలో ఉన్నావో ఆస్థితి జాగ్రదవస్థలో కూడా ఉంది. ఆస్థితిని పట్టుకో నీ పని పూర్తి అయిపోతుంది. ఇది అంతా మాకు అర్థం కావటం లేదు ఏదో నారాయణ స్మరణ చేసుకొంటాము అని ఎవరైనా భగవాన్‌తో అంటే వెంటనే వాడికోసం ఆయన క్రిందకు దిగిపోయి అంతేచాలు మొదట ఒక అడుగు వెయ్యి. ముందు నామస్మరణ చెయ్యి అంతే చాలు అని చెప్పేవారు. అసలు నడక ప్రారంభించు ఒక రోజు వెనుక అయినా గమ్యం చేరతావు. ఒక్క అడుగుకూడా వెయ్యకుండా గమ్యం ఎలా చేరతావు. ముందు ఒక్క అడుగు అయినా వెయ్యి అంతేచాలు అనేవారు. సింహాన్ని చూసి జంతువులు ఎలా పారిపోతాయో నారాయణస్మరణ వలన విషయాలు అలా పారిపోతాయి. నేను ఏదో సాదన చేస్తున్నాను పవిత్రుడను కాలేక పోతున్నాను అని ఒక భక్తుడు రామకృష్ణుడిని అడిగాడు. నీవు ఏమీ చేయనక్కరలేదు పూర్తి విశ్వాసంతో

నారాయణస్మరణ చేసుకో చాలు అని రామకృష్ణుడు చెప్పాడు.

కర్తృత్వభావన నశించటమే శరణాగతి

రాష్ట్రరాజధాని హైదరాబాద్ కుక్కట్‌పల్లి హౌసింగ్ బోర్డు కాలనీలో జూలై 30న రమణ భక్తులు ఏర్పాటు చేసిన ఆధ్యాత్మిక వేదికపై సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు ప్రసంగించారు.

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

భగవంతుడు మన హృదయంలోనే ఉన్నాడు. ఆయన యొక్క విలువ మనకు తెలియకుండా మిధ్యానేను అడ్డువస్తోంది. ఈ మిధ్యానేను నుండి విడుదల పొందటం మీదే మానవుడు సాధన అంతా గురిపెట్టాలి. మీరు ఏమార్గంలో ప్రయాణం చేసినా మిధ్యానేను నుండి విడుదల పొందటం ప్రధానం. మిధ్యానేను నుండి విడుదల పొందకపోతే స్వరూప జ్ఞానం కలుగదు. మనం గ్రహించవలసిన విషయం ఏమిటి అంటే యజ్ఞాలు, యాగాలు ఎన్నిచేసినా అసలు మనస్సు బయటకు వెళుతోందా, లోపలకు వెళుతోందా అది చూసుకోవాలి. మనస్సు బాహ్యముఖానికి వెళితే అహంభావన అవుతుంది, మనస్సుకు అంతర్‌దృష్టి కలిగితే ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. ఆత్మజ్ఞాన సముపార్జన అవసరం కాని దాని ప్రాముఖ్యత మనమెదుడుకు అందటం లేదు. శరీరం ఉండగా ఆత్మజ్ఞాన సముపార్జనకు కృషిచేసి ఆత్మానుభవం ఎవరైతే పొందారో వారు మరణించేటైము వచ్చినప్పుడు పశ్చాత్తాప పడనక్కరలేదు. శరీరం మరణించే టైముకు ఆత్మజ్ఞానం పొందకపోతే పశ్చాత్తాపపడాలి. ఆత్మానుభవం కలిగితే శరీరం మరణించాక రాకపోకలతో పనిలేదు. చైతన్యం గురించి శ్రద్ధగా శ్రవణం చేస్తూ ఉంటే దాని విలువ నెమ్మదిగా మనకు తెలుస్తుంది, నీ మనస్సు నెమ్మదిగా అణుగుతుంది. మనస్సు అణిగిపోతే నేను మీతో ఎలా మాట్లాడుతున్నానో, మీరు నాతో ఎలా మాట్లాడుతున్నారో అలా ఈశ్వరునితో కూడా మాట్లాడవచ్చు అని రామకృష్ణుడు చెప్పాడు. మిధ్యానేను బయటకు వచ్చి కాలి బూడిద అయ్యేవరకు ఏదోమార్గాన్ని ఆలంబనగా పెట్టుకొని కృషిచేయాలి. మిధ్యానేను పూర్తిగా నశించేవరకు దానిని నమ్మటానికి వీలులేదు. శరణాగతి అంటే నమస్కారం పెట్టటంకాదు. నిజమైన శరణాగతి అంటే హృదయస్థానమందు అహంభావన కరగాలి. ఏహృదయంలో ఉండి ఈశ్వరుడు ఈశరీరం అనే బొమ్మలను నడుపుతున్నాడో ఆ హృదయ స్థానమందు మనస్సు స్థిరంగా ఉండాలి, అందులో మనస్సు కరగాలి. మంచి పనులు చేయండి అని మన పెద్దలు చెపుతారు. మంచి చేయటం ఎందుకు అంటే మంచి